

dog en Del er en Legatkapital. Til Skolen høre temmelig store Samlinger af Undervisningsmateriel, en temmelig stor Bogsamling, og i det hele taget er Anlægget derovre temmelig betydeligt. Forstandere jere fremdeles Cand. Schröder, Cand. Nutzhorn og Professor la Cour, og under Hensyn til hele Skolens Betydning og Karakter vilde det være slemt, om Forholdene skulde føre med sig ved Schröders Afgang en Gang i Fremtiden, at Skolen skulde have Vanskelighed ved at faa sine Forhold ordnede. Man har derfor fra Skolens Læreres Side ment, at det vilde være heldigt, om Skolen kunde blive en selvejende Institution under Bestyrelse af Skolens Lærere. Men for at dette kan ske, maa hele Gælden samles paa en Haand, og der maa ogsaa opføres nogle Bygninger, dels til Elevværelser, dels til bedre Undervisningslokaler og dels til Rum for de betydelige Samlinger. Forstanderne have derfor søgt at faa et saadant Laan af Statskassen. Der foreslaas 60,000 Kr., som skal forrentes og afdrages. Men for at det kan blive muligt for Skolen at forrente og afdrage Laanet, foreslaas der paa § 21 et forøget Tillæg til den Understøttelse, der gives Skolen af 1,500 Kr. Under Hensyn til Skolens hele Karakter og til dens Beliggenhed, som jo begge gøre, at det er en Skole, der har stor national Betydning, har Udvalget ment det rigtigt at tiltræde Forslaget, som Ministeren har stillet. — Nu kommer der en Række Forslag, som jeg kan gaa let hen over. Der er 3 Forslag, som angaa Anerkendelse af Højskoler, nemlig Ændringsforslagene Nr. 109, 110 og 111. De anerkendes her efter de Regler, vi tidligere have fulgt, nemlig dem, der findes i Højskoleloven. Skolerne have det nødvendige Antal Aarselever og have bestaaet i den bestemte Tid. Udvalget finder intet at bemærke til Anerkendelsen af disse Skoler. Imidlertid er der fra den højtærede Ministers Side fremkommet Bemærkninger om, at det i og for sig vilde være heldigt at forlange, at Skolerne for at opnaa Anerkendelse fremtidig skulde have bestaaet ikke et men to Aar, idet den højtærede Minister har sagt — hvad der sikkert er noget i — at det tit gaar saadan til ved Oprettelsen af Højskoler, at en Kreds af Mænd træder sammen, samler en lille Pengesum for at holde Skolen oppe det første Aarstid, maaske ogsaa giver Skolen Tilsagn om at sende deres Børn derhen som Elever det første Aar, indtil den kan faa sin Understøttelse, og naar den saa er anerkendt og understøttet, kan det ske,

at Skolen sygner hen igen. Dette vilde jo ikke saa let kunne finde Sted, dersom man ventede 2 Aar. Imidlertid, hvad man nu vil gøre i Fremtiden, skal jeg ikke udtale mig om her. Jeg nævner blot, at hele denne Tanke har været fremsat i Udvalget fra Ministerens Side, og nævner det, for at Offentligheden kan blive bekendt med, at disse Tanker ere fremkomne. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, men kun gøre opmærksom paa, at Højskoleloven nævner 1 Aar og 10 Aarselever, men at Anerkendelsen som sagt finder Sted paa Finansloven, og Højskoleloven kan jo ikke være af en saadan Art, at vi skulde være tvungne til at give Anerkendelse i alle Tilfælde; vi maa dog i saa Henseende have nogen Frihed, idet man jo kunde tænke sig Forslag om Anerkendelse af en Højskole, hvis Forstander var en temmelig umulig Person, og derfor ikke vilde anerkende ham. Som sagt Lovgivningsmagten maa jo have en vis Ret og nogen Frihed. Men da Højskoleloven bestemt nævner 1 Aar og 10 Elever, ved jeg ikke, om man paa dette Punkt kan gøre nogen Forandring. Imidlertid, dette Spørgsmaal ligger jo ikke for, jeg har kun villet nævne det her, for at Offentligheden kan beskæftige sig med det i det kommende Aar idet der muligvis ogsaa ad Aare vil blive givet os Lejlighed til atter at faa Sagen under Overvejelse. — Ændringsforslaget under Nr. 112 gaar ud paa at give en Huslejegdgtgørelse, som er ansat til 1,200 Kr., til den ene af Direktørerne for Nationalmuseet, idet Ministeren har fremhævet, at det var brandfarligt at lade Funktionærerne bo i Nationalmuseet. Det er ogsaa fremhævet, at de Lokaler, der nu bebos af Funktionærerne, kunne anvendes som Lokaler til Indsættelse af de Genstande, som Museet har. Forslaget gaar nu ikke alene ud paa dette, men det er tillige Tanken, at de øvrige Funktionærer skulde flytte hen i Statens Ejendom i Stormgade. Nu er det jo ikke saaledes, at vi, naar vi flytte Funktionærerne derhen, have dem frit boende der; thi vi tabe jo derved Lejen af disse Lejligheder; men dette er ikke Hovedsagen. I Udvalget fremkom der nemlig Betæneligheder i anden Retning, for det første om, hvorvidt de Lokaler, i hvilke der for Tiden bor Funktionærer, overhovedet egne sig til Museumsbrug. Dette kan jeg personlig ikke have nogen Mening om, da jeg ikke kender Lokalerne; men der fremkom fra flere Sider i Udvalget fra Medlemmer, om hvem jeg har Grund til at tro, at de kende